

Ngôn Ngữ Tình Yêu

Anh hỏi em:
Bàn tay em có mấy ngón?
Em đáp rằng: có bốn,
thưa anh!

Anh hôn con mắt xanh
anh nói, em không thật
em lại cười nheo mắt:
Em nói dối làm chi?

Anh bảo em đếm đi
và, em đưa bàn tay, đếm:
Ngón Thứ Nhất Ngón Thứ Nhì
Ngón Thứ Hai Ngón Thứ Ba Ngón Thứ Bốn!

Anh ngạc nhiên: Ừ nhỉ
chỉ bốn ngón là sao?
em đã giấu ngón nào
để anh bớt thương nhớ?

Lúc đó mưa nho nhỏ
Mưa Đà Lạt hồn nhiên
...giống như con mắt em
ngó láo liêng ngoài cửa...

Đám hoa quỳ đang nở
hoa quỳ vàng như trắng
mà...em là Giai Nhân
anh hôn em...duy nhất!

Cứ tin em nói thật
Như tin anh yêu em
Ngày nào em có thêm...
thì cho anh ngón út!

Cứ tin em là mật
và anh lại hôn em
mà thôi đừng đếm thêm
yêu nhau không ai đếm!

Từ đó, em mất biển
Không ngờ bốn ba năm...
Từ đó mình xa xăm
người đầu non góc bể...

Trần Văn Lệ